

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 18 oktober 2012 in zaak nr. 12/31302 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2012, voor zover thans van belang, heeft de minister tegen de vreemdeling een inreisverbod uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 oktober 2012, voor zover thans van belang, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De staatssecretaris van Veiligheid en Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. In de enige grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de door de vreemdeling in het kader van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) aangevoerde omstandigheden reeds zijn verdisconteerd in paragraaf A5/5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) en die omstandigheden niet zijn aan te merken als bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan de staatssecretaris had moeten afzien van het opleggen van een inreisverbod of dit verbod had moeten verkorten. Volgens de vreemdeling had de staatssecretaris, gelet op artikel 11, tweede lid, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348, hierna: de richtlijn), aan de hand van de vergaarde relevante feiten en omstandigheden de duur van het inreisverbod dienen te motiveren.
3. Volgens paragraaf A5/3 van de Vc 2000 wordt geen inreisverbod uitgevaardigd, indien het uitvaardigen van een inreisverbod een schending van artikel 8 van het EVRM met zich brengt.
Volgens paragraaf A5/5 is de maximale duur van het inreisverbod afhankelijk van het bepaalde in artikel 6.5a van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000). In dit artikel is reeds verdisconteerd de ernst van de aanleiding om tot het opleggen van een inreisverbod over te gaan. Om die reden wordt, behoudens door de vreemdeling aangevoerde en nader onderbouwde bijzondere individuele omstandigheden, de maximale duur opgelegd zoals die in de verschillende onderdelen van artikel 6.5a van het Vb 2000, is vermeld.

Ingevolge artikel 6.5a, eerste lid, van het Vb 2000, bedraagt de duur van het inreisverbod ten hoogste twee jaren.

In het tweede tot en met het zesde lid van dat artikel zijn omstandigheden vermeld waaronder van de in het eerste lid genoemde termijn wordt afgeweken.

4. Voormeld beleid en artikel 6.5a van het Vb 2000 laten onverlet dat, zoals de Afdeling eerder bij uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201201202/1/V4 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen, uit artikel 4:8, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van de richtlijn, voortvloeit dat indien de minister in de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden geen aanleiding ziet om de duur van het inreisverbod verder te verkorten, de minister dit standpunt ingevolge artikel 3:46 van de Awb, moet motiveren.

5. Uit het besluit van 29 september 2012 blijkt niet dat de door de vreemdeling in het kader van artikel 8 van het EVRM aangevoerde omstandigheden bij het bepalen van de duur van het tegen de vreemdeling uitgevaardigde inreisverbod zijn betrokken. In zoverre bevat het besluit geen deugdelijke motivering.

De grief slaagt.

6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover hierin het beroep gericht tegen het inreisverbod ongegrond is verklaard. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het beroep tegen het inreisverbod gegrond verklaard en dit besluit wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb, vernietigd.

7. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 18 oktober 2012 in zaak nr. 12/31302;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het bij besluit van 29 september 2002 door de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tegen de vreemdeling uitgevaardigde inreisverbod;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van beroep en hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.416,00 (zegge: veertienhonderd zestien euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. N. Verheij en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

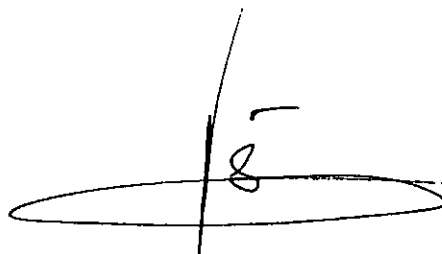
w.g. Beerse
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2013

382.

Verzonden: 9 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser